מאת הגאון מו"ד הרב ברוך הירשפלו שליט"א, דער ברוך הירשפלו היינוס דעטער אינכלנד היינוס ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד היינוס

ceramic are exempt from *tevilas Keilim*.

"New" Metals. There are other metals not mentioned in the Torah that have been discovered or brought into common usage. These include aluminum, zinc and nickel. The Tiferes Yisroel in his introduction to Taharos (4) and Aruch Hashulchan (5) assume that all these new metals are included in the six metals listed in the Torah. However, R' Moshe Feinstein zt"l (6) and Machaze Eliyahu (7) hold that they are only obligated Rabbinically just like glass is obligated because of its similarity to metal.

Included in Glass. Included in the Rabbinic decree to toivel glass utensils are items made from pyrex, duralex crystal and corelle. Corelle is a type of glass, and plates and bowls made from it require tevilah with a beracha. However, cups which used to be made the same way as plates and bowls are currently regular ceramic. They are even less than glazed china which many toivel without a beracha. These cups and mugs are coated with shellac or similar coatings that are not glass or metal

מ"ד (5) יו"ד קכיכג (6) אגרות משה יו"ד ניכב (7) ח"ב ניח

Special Mazel Toy to Rabbi & Mrs.

Dani & Esther Halpern on the Bar

Mitzvah of their son Ari "J. May he

and תורה, יר"ש, ופעש"ט grow in

continue to be a huge source of

nachas to his parents, grandparents

and all of Klal Yisroel

לעילוי נשמת זקני הגאוו הרב

יצחק בו הרב פנחל הופמו זצוק"ל

יאהרצייט בח׳ שבט

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

LIVING A "TORAH" DAY Kashrus in the Kitchen (64). Tevilas Keilim: Immersion of Food Utensils. Which materials are obligated in Tevilas Keilim? The Gemara (1) says that *tevilah* is only required by *Torah* law on metal utensils. This refers to the posuk in Bamidbar (2) where the *Torah* lists a number of metal vessels that were captured from gentiles during warfare which require cleansing from tumah, and removing treif tastes with kashering. Hinted there is another obligation to immerse food utensils made from certain metals. The metals listed there are gold, silver [which cannot mean pure silver which is too soft to use, but rather when silver is the main metal with other additives such as copper to add hardness], copper, iron. tin and lead [which is not used nowadays due to health concerns]. The *Gemara* there adds that glass vessels, which have a similarity to metal in that they can be fixed after being broken, are obligated to be immersed Rabbinically. Even though it is only a Rabbinic *mitzvah*, one does say the *beracha* on this *tevilah* (3). Vessels made of wood, cardboard, styrofoam, earthenware and

A SERIES IN HALACHA

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – נזיר ב. כל הרואה סוטה says [סוטה בֿ] was asked: the *Gemara ר' חיים קניבסקי וצ'ל* (נשא] **דרך שיחה** hn כל הרואה מימה בקלקולה יויר עצמי מן הייו' בקלקולה איר עצמו מן הייוי . If so, why does the Gemara [נדרים י] call a איז איר עצמו מי ? R' Chaim answers that when seeing a sotah in her disgrace

exposed to see the sotah in this state, is an indication that he was oiver a different aveira. When told of this pshat, R' Chaim said, the Tosefta says one who sees an aveira being committed is because he was oiver a different aveira, and one who witnesses a mitzvah is a source because he did a different *mitzvah. [סוטה ה:*] savs that women are obligated [עייו תוספתא חזון יחזקאל שבועות פ"ג, ג'] but, asks R' Chaim, the *Gemara* (סוטה ה:) savs that women are obligated to witness the sotah בקלקולה and for men it is only a רשות. but the drasha of למה נסמכה but the drasha of בקלקולה to attend and witness her. If so, how can they be held liable for seeing her and need to be אייר בע היין? It is a חינב for them to go and observe!

בהמק"ש save don't have the בהמק"ש. A nazir בזמו הזה becomes a נזיר עולם save ונזירות פ"ב.כ'ו רמב"ם או האר הבית או נזירות פ"ב.כ'ו רמב"ם או האר הבית א anymore to bring his הרבנות Also איי and count גאירות brene. ארא ישראל איי there. איי שראל איי and count איירות there.

The רוא אין מנח"ת brings the מהרי"ט that klers is מהרי"ט het klers is מהרי"ט het klers is מהרי"ט he makes things the דינים of a איסור גברא and it makes a איסור גברא. He brings the מהר"י בסאו who argues and says ניירות is a like a איסור ופצא. איסור חפצא and it makes a איסור מיד מיסור גברא.

The הריני נאיר says that "סתם נאירות שלושים יום". This means that even if one says הריני נאיר for 10 days, he automatically becomes a nazi for 30 days. יקר א א says this is a גיירת הכתוב that is learned from the *pasuk* "הקריש, The א גיירת הכתוב is 30. The **Rambam** uses ar interesting היל נאירות when describing היד ריט'ן *טור paskens* if one makes a היע משלושים יום". Paskens if one makes a that an item should be assur to him, without specifying a time limit, the item is אסור לעולם. The הנהות מרדכי brings הנהות מרדכי that an item should be assur to him. without specifying a time limit, the item is why by אסור if one doesn't specify a time limit we say היארות שלושים יום and he meant the minimum, but by a אסור we say it is אסור forever? He anwers that since by מירות one is making himself assur on the item (like the מהרי"ט), we say one doesn't obligate himself to refrain from something more than the minimum, which is 30 days. But נדרים where one is making an item assur on himself (איסור חפצא), we can't compare it to גאירות. Based on this, the דרכי משה says if one makes something assur on himself ביל שבועה without specifying a time limit. (1) עבודה זרה עה: (2) במדבר לאיכב (3) חכמת אדם עניא (4) פרק

would be like נאירות and assur for only 30 days. הוא היה אומר The Gaon of Vilna zt"l (M'Shulchan Govoha) would say:

יולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לעף" - In the Haggadah, it says that Hashem passed through the Land of Egypt and killed the firsborn Egyptians, whereas here in the parsha, it seems that the 'Mashchis' - the Malach Hamaves, was the one doing it, as it says, 'He didn't let the mashchis into your homes'? Since there where some Jews who were meant to die at that time. Hashem wanted to increase the miracle even more and those who were meant to die, the *mashchis* was not allowed to enter into their homes."

A Wise Man would say: "The only time you fail is when you fall down and stay down.

קבלה לכבוד השכינה Beautiful YID! Sign the (Verifiable IKS Master List now over 103,930) 855 400 5164 / Text 800 917 8309 / kvodshomavim[®]oro

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533

д Ю

Shabbos Parshas Bo - January 28, 2023

הדלקת נרות שבת - 4:49 וזמן קריאת שמע / מ"א - 9:04 וזמן קריאת שמע / הגר"א - 9:04 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:30 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:39 שקיעת החמה שבת קודש – 5:08 ומוצש"ק צאת הכוכבים – 5:58 צאה"כ / לרבינו תם – 6:20

טאת הנהלצ רבי גמליאל הכהן רביטביץ מאת הנהליאל הכהן רביטביץ שליט"א, רי שער השפוט ירושלים עיהלי SUCE יאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו. למען שתי אתתי אלה בקרבו ... (י-א) - רעת וגנות הגיאות

כאורה צריר ביאור למה ייתר הכתוב תיבה אחת באמרו 'כי אני הכבדתי את 🤈 בו׳, הרי תיבת ׳אני׳ ׳נכלל בתיבת ׳הכבדתי׳, וסגי היה אם יאמר ׳כי הכבדתי את לבו׳. אולי יכווז הכתוב בתיבה זו להוסיף 'נימוק' נוסף לסירובו של פרעה בשילוח את העם. הנה סירובו של פרעה היתה לחירה בעיני משה, שהרי פרעה כבר ספג עד כה שבע ל חטאיו. וכבר היו באלו המכות כדי שיעור להוכיחו שאית דין ואית דיין, ואעפ״כ וא עומד במרדו ואינו מבטל את רצונו לרצוז הבורא. יתר על כז! הרי לאמיתו של יבר כבר מללו שפתותיו של פרעה ובעצמם הודו שאית דין ואית דיין, כפי שרואים אחר מכת ברד, שאמר (לעיל ט, כז) ׳חטאתי הפעם ה׳ הצדיק ואני ועמי הרשעים׳, ואם יה שפוי בדעתו היה עליו להביז ששוב איז טעם לחזור על עקבותיו. וגם אחר שהכביד ז' את לבו. היה מו הראוי שיגביר שכלו על לבו ולהסכים לציווי העליוו. אחר שכבר שכיל לראות שאיז מנוס מלקיים את דבר ה', כי יוסיף ה' להכותו כהנה וכהנה.

אולם כך היה מעשה. שביז לילה נשתכח ממנו את קושי המכה ואת דבר הבטחתו. שוב הכביד את לבו ... ואם בשופטני עסקינו מה יעלה ה' במצודתו בריבוי המכות באשר אחר כל מכה יוסיף הרשע להכביד את לבו? לזאת הודיע הקב״ה למשה זלאמיתו של דבר זכה פרעה גם ב'עיני שכל'. והן אמת שמידת ה'כבידות' לחוד אינה סיבה מספקת לסירובו, אחר שחוש השכל מוכיחו שלא ינחול הצלחה בעמידתו במרדו. אולם לעת עתה משמש גורם נוסף לסירובו. הוא ׳גאוותו של פרעה׳. מידה זו מעוורת את עיני השכל. ובסיבתה איז בכח השכל להתגבר על ה׳כבידות׳.

לשורם נאת חדב אברום זנאל אברום אברום אברום אברום למעז תספר באזני בנד ובז בנד את אשר התעללתי במצרים ואת. שמתי בם וידעתם כי אני ה' (י-ב) - לקנות אמונה בהשי"ת נה יש לדייק דיוק נכון בלישנא דקרא. שהקרא התחיל לומר שתספר באזני בנר 🗍 בז בנר כל מה שקרה למצרים. והמשיר הקרא לומר ״וידעתם״ – שאתם בעצמר תרע. לא בניכם. וצ״ב מדוע שינה הקרא לומר שע״י הסיפר אתם בעצכם תדע כי אני ה׳. אמרו על שבניכם תדע? ונראה לנע״ר לומר, בהקדם יסוד מדברי רבותינו ז״ל, שאמרו על קרא "האמנתי כי אדבר", שהאופז לקנות האמונה בהשי"ת היינו ע"י הדיבור בעניני אמונה, וכמו שכתב **החובת הלבבות** (שער השבוז הנפש פ״ג השבוז ט׳): ״שמחשבת הנפש וולכת אחר המאמר, ונמשכת אל הדבור", עכ"ל, הרי מחשרתו של אדם נמשכת והולכת אחר דבריו. במה שידבר, וא״כ אם ידבר האדם בעניני אמונה בהשי״ת יהיה זה סיבה זיקבע בנפשו ובלבבו אמונה בהשי״ת. וא״כ. נראה שיש לפרש שזהו כוונת הקרא. זהתורה ציונו לספר בנר. ולבז בנר. כדי שעל ידי זה יקבע בתוכינו האמונה בהשי״ת. וזהו עיקר טעם למצות "סיפור יציאת מצרים". שהתורה צינו (שמות יג. ח): "והגדת וביאר ספר החינור מצוה זו (מצוה כ״א) וז״ל: ״משרשי מצוה זו, מה שכתוב בקרבז הפסח. ואיז מז התימה אם באו לנו מצוות רבות על זה, מצוות עשה ומצוות

מידה זו גם עמדה בעוכריו כשקיבל את המכות. גם ראה בעיני שכלו שה׳יד החזקה׳ שולטת בכל חבל ארצו ומאיימת להחריבה עד היסוד. ולכז כל עוד שראה את המוות לנגד עיניו הבשריות. היתה אימת המוות מכריע את גאוותו ושלח אחר משה ואהרז לבקש על נפשו ועל ממלכתו. אולם אחר שחלפה הצרה עמדה קליפת הגיאות וטחה את עיני שכלו, כי אז לא ראה כי אם זאת שגאוותו עומדת להיפקע. כי בצאת ישראל ממצרים יווכח לעין כל שהינו כשאר בני אדם שלבם מסור ביד יוצרם. ובעל כרחו יענה גם הוא אמן על פקודותיו. השפלה זו היא שהביאו להינחם על הבטחתו. כי הגאוה מעבירה את האדם על דעתו. בזה נתיישבה דעתו של משה רבינו. כי מאחר שהגיאות היא המצכבת יש תקוה שבסופו של דבר ישבר רוחו. כי גם אם מרובר בקליפה קשה וחזקה. יכריעו אותה לבסוף המכות הנאמנות. כי עצם המכות גם כז הוכיחו צל השפלתו. מאחר שלא היה יכול להילחם בו. והמה אשר הוכיחו אותו לנגד בני עמו שאינו אלא בשר ודם. אולם כל עוד שלא נשתברה הקליפה לגמרי עדייז היה ביכולתה לעכב בעדו. אכז ברבות הימים כאשר שוב לא תהיה תקומה לגאוותו מחמת ריבוי המכות שוב לא יצמוד בכבידות לבו מול אימת המכות.

וכר יתפרש הכתוב: ׳בא אל פרעה׳ ואם תשאל מה ירווח לו בכל אלו המכות? שהרי זה הרשע הולר בשיטה של 'אחטא ואשוב אחטא ואשוב' ואות הוא שנעדרו ממנו 'עיני השכל'. לזה אשיבר שלאמיתו של דבר עיני שכל מצויים גם באותו רשע. ולבסוף יבין על ידם כי אין מנוס מלהיכנע לעצת ה׳, ומה שמהפר כעת בדעתו כי מידת 'אני' היא הגיאות. מצטרפת ל'הכבדתי את לבו' הנמשר מהשי"ת. וצירוף שני אלו מעכבים את הכנעתו. לכז אל תאמר ש'שוטה אינו מרגיש'. ושוב איז סיבה להכותו. כי לבסוף אחר שיכריעו המכות לקליפת 'אני' ותהיה רמוסה עד היסוד אז יכנע לבבו הערל ויתרצה לכם.

לא תעשה. כי הוא יסוד גדול ועמוד חזק בתורתנו ובאמונתנו. ועל כז אנו אומרים לעולם בברכותינו ובתפלותינו זכר ליציאת מצרים. לפי שהוא לנו אות ומופת גמור בחידוש העולם. וכי יש אלוק קדמוז חפז ויכול. פועל כל הנמצאות אל היש שהם עליו. ובידו לשנותם אל היש שיחפוץ בכל זמן מז הזמנים. כמו שעשה במצרים ששינה טבעי העולם בשבילנו. ועשה לנו אותות מחודשים גדולים ועצומים. הלא זה משתק כל כופר בחידוש העולם. ומקיים האמונה בידיעת השם יתברר. וכי השגחתו ויכלתו בכללים ובפרטים כולם". צכ"ל.

הרי מבואר מדבריו. שעיקר התכלית במצות של "סיפור יציאת מצרים". הוא לקבוע בלב כל אחד ואחד. את עיקרי יסודות האמונה, הגם שכל אחד ואחד. יודע כל הסיפור מה נעשה ביצאת מצרים, מ״מ עדיין החובה מוטלת על כל אחד ואחד לספר ביציאת מצרים. והטעם לזה, דכדי לקבוע בלבנו באמת עניני אמונה, לא די בידיעה לחור. רק צריך תמיד לחזק ידיעה זו. וע״י זה יהיה נקבע בלבו של כל אחר ואחר. שזהו האופו לקנות האמונה שלימה בהשי״ת. וביציאת מצרים היה ניסים גלויים שנעשה לאבותינו. וראו כל העולם כולו שהשי״ת הוא השליט. ואיז שום כוח אחרת, ואי אפש לכופר להכחיש שהוא ית' מנהיג כל העולם כולו. שאם הוא ית' ביכולתו לשנות את הטבע. ע״כ הוא ית׳ מנהיג כל הטבע. ואיז העולם נוהג

כמנהגו. רק הוא ית׳ המהניג על כל הבריאה כולה. ואיז עוד מלבדו!

מעשה אבות סימן והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה" ממצרים מבית עבדים ... (י:-יד)

The **Ramban** at the end of the *parsha*, beautifully explains that the whole purpose of miracles in this world is to dispel the myth that there is no G-d, or there is a G-d but He does not know or care about what goes on in this world. This was the philosophy of the Egyptians. They either denied the existence of *Hashem* or denied Divine Providence. Thus, *Hashem* made open miracles which over-ruled the "laws of nature" to establish once and for all that He is the Master over all and cares what people are doing. He punishes individuals who disobey Him and rewards those who listen to Him. We are commanded to remember the miracles of Yetzias Mitzravim with many mitzvos, because through contemplating their meaning, one will come to Emunah in Hashem. Those who believe in and follow foreign philosophies "have no portion in the Torah of Moshe."

The **Chiddushei Harim** once told over the following story. Many years ago, a great warrior arose, a Cossack, who became a high-valued minister in the government. Due to his newly prominent position, he was gifted with an Egyptian-Arabian horse, one of the most beautiful and rarest horses in the world. The Cossack prized his new horse and would not let it out of his sight. He washed it and combed its hair and would ride around town enjoying people's awed reactions.

It happened that he needed to travel to another town on government business but he refused to let his horse out of his sight. He hired a watchman to accompany him on his trip and while he slept at a local inn, the watchman was required to stand in the stable and literally never take his eves off the horse. He explained to the guard that his life depended on the well-being and safety of his horse and he even offered a few suggestions how to keep himself awake during the long night hours. "Perhaps you can come up with some deep and philosophical question to mull over throughout the night. This way, your mind will remain active and fresh and you will not fall asleep on the job!" The guard nodded in agreement.

The minister went to sleep but after two hours, he could not stay in bed. He was too worried about his horse and if it was being watched properly. Stealthily, he slipped into the stable and was happy to note that the watchman was wide awake. staring directly at his horse. "My good man," said the minister, "Did you come up with a philosophical question?"

The guard replied, "Sir, I did as you told. I am contemplating a deep and mysterious problem. The problem is this: when one bangs a nail into a wall, there remains a hole in the wall. I was wondering, where did the wood from the wall go?"

The minister smiled. "That is a deep and penetrating question. Carry on and soon you shall have an answer."

He went back upstairs and got into his bed. After two more hours of sleep, he again awoke and was having misgivings. He needed to check on his valuable horse again and tiptoed silently back into the stable. Once again, the watchman was standing erect, facing the horse, almost looking it directly in the eyes. "Well," said the minister, obviously pleased, "you are doing a fine job watching my horse. What interesting question is occupying your brain now?"

The guard bowed reverently. "My lord, I was wondering; when one eats a bagel, it has a hole in the middle. After finishing the entire bagel, where does the hole go?" The minister was impressed. "Excellent question. I'll leave you to it ..."

The minister went to sleep for the remainder of the night. In the morning, he woke with a start and needed to see his horse. He ran down to the stable where he found the watchman sitting on a chair, head in his hands, his prized horse nowhere to be found. "What is going on here? What have you been thinking about all this time? Where is my horse?"

The watchman replied, "Your honor, this question is the hardest of them all. I simply cannot come up with an answer. How is it that I am standing here all night, watching your horse, and yet, somehow, it was stolen from right under my nose?!"

"This is the way of heretical philosophy," explained the Gerrer Rebbe. "A person thinks of all different explanations for his existence, what makes a human being operate, and how the world continues to run. All the while, as he thinks his lofty thoughts, his G-d, his Creator, the Master of the World, is stolen out from right under his nose! A person must know with a firm belief that *Hashem* runs the world and that his job is to be a '*Tamim*' - not subscribe to philosophies of *apikorsis*!'

ונתתים ביד מבקשי, נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל ... (ירמי' מו-כו)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY תורת הצבי על

In the years leading up to the Jewish people's exile to *Bavel*, the mighty Babylonians had a formidable foe to contend with for world domination - Egypt. But Hashem allowed them to overtake the powerful Egyptians who had ruled the world for centuries. Both nations were savage killers and masters of cruelty, so why did Hashem allow one ruthless nation to replace the other as the main power in the world and not replace the Egyptians with a more civil nation?

R' Dovid Pardo zt"l (Maskil L'Dovid) explains that in a court case, the sentencing phase is often worse than the punishment itself since when a person is being punished he can at least prepare himself accordingly. However, during sentencing, a person can never know what to expect.

Chazal say that the Babylonians had a habit of toying with their victims, and even gave conquered nations "autonomy" while maintaining a tight grip. In fact, due to their sins Klal *Yisroel* lived that way for a while in the lead up to the Churban and expulsion from Eretz Yisroel.

Although *Yirmiyahu HaNavi* told the Egyptians that they would be punished for their cruelty, his explanation of what it will be and when it will take place was vague at best. So, Hashem gave the young and cruel Babylonians an opportunity to rise to power and destroy the Egyptians since it was in their nature to continue this campaign of fear for Egypt. What they didn't know was that Hashem always keeps tabs, and the Babylonian's time was limited as well.

אשר לא ראו אבתיד ואבות אבתיד מיום היותם על הארמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ... (י-ו)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The Sefas Emes draws the following powerful insight: When a Yid enjoys a simcha, that person's ancestors share and partake in that *simcha* from on high. When *govim* undergo sufferings, their ancestors too are forced to observe. The reasoning is similar for both. All that we as offspring go through in our lives is either because of the meritorious actions and commendable lives of our ancestors, or the despicable and wrongful lives of theirs. *Hashem*, therefore, shows the departed what transpires by their respective offspring. A Yid's ancestors, who were righteous, are allowed to partake in our simchos. A gentiles forebears must share their pain, because they themselves were inherently bad. Thus, Moshe told Pharaoh, "Your ancestors, who are here now witnessing your punishment, have never observed such a scene."

I saw a question on this based on the *Chazal* quoted by *Rashi* in *Parshas Chukas*. The *posuk* says, ... אירען לנו המצריים (אירען לנו המצריים) אירען לנו המצריים (אירעים) אירען לנו המצריים (אירען לנו המצריים) אירען לנו המצריים (אירעים) אירען לנו המצריים (אירעים) אירעים (אירעים) אירען לנו המצריים (אירעים) אירעים (א . This seems to contradict the above מכאן שהאבות מצטערים בקבר כשהפרעניות באות על ישראל:". This seems to contradict the above words of the Sefas Emes that only by the govim do the deceased take part in their pain and not by the Yidden? (See Beis Yisroel who reconciles this) Perhaps, though, we can say that *Chazal* added the word "בקבר" - in their graves. Because, only in their grave, do our ancestors feel our pain. In Olam Haemes, however, where everything is clear, not only do they not partake in our suffering, but they realize that all that *Hashem* does is for the good!

At many of our family gatherings, our Zaida would get emotional, saying that his parents/in-laws are here now shepping nachas from the growing, beautiful families, KA"H. This vort is for him, as now it is his turn to be shown his nachas here. May all of our actions bring a nachas rugch to him and all our ancestors in shamavim, as we still reap the benefit of their efforts!

משל למה הדבר דומה וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' ... (יב-כא)

One of the pioneers of the *kashrus* standards we adhere to today, was the renowned Posek, R' Yisroel Belsky zt"l. On one occasion, he was visiting a company that manufactures baby food. He checked some items and noted which ones needed upgrading. Later, at a senior staff meeting, someone commented, "Rabbi this place has been kosher for 57 years. Why the sudden changes?"

R' Belsky replied, "If I would be sitting with any other staff personnel in this company, this question would have been acceptable and expected. But not here. You are the department of quality control. You are the very people in the company who oversee that the baby food is on par with the highest standards. Don't you have meetings from time to

right to do the same thing and sit dow to discuss necessary and appropriate upgrades from time to time?"

His words hit their mark and they all nodded in agreement

"You know Rabbi," a head staff member quipped, "you speak our language!"

נמשל: The first *mitzvah* that the Jewish people were commanded to do was Korban Pesach. The Torah says that after Moshe Rabbeinu told them the laws of this mitzvah, they immediately went out and did it. Rashi notes that even though they didn't actually bring the korban yet, it is considered as if they did it because they accepted the yoke of the *mitzvah*. This is the essence of a Jew. Always looking to upgrade and accept anything that'll make him better. The same concept is found by Matan Torah. Our ancestors said "נעשה ונשמע" and accepted upon themselves the yoke of time to discuss how to upgrade the product? Well, with *Torah*, thereby making them a better people. A Jew is always regard to *kashrus*, we too have standards. Don't we have the looking for a way to help him upgrade his service of *Hashem*!

החדש הזה לכם ראש חדשים ראשוז הוא לכם לחדשי השנה ... (יב-ב)

2¥.3

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

In Parshas Bo, the Jewish people received a great gift. We got our first *mitzvah* as a nation. This was even before we left Mitzrayim and came to Har Sinai. The question is, why was it necessary to give us this gift even before we left Egypt? The answer is that because without it, we could have never left! Without this gift, we would all be stuck in the "Mitzrayim" of our lives as well! What was this gift? It was the *mitzvah* of *Kiddush HaChodesh*. It was the gift of time and the power of renewal!

We all have ups and downs in life. This is normal. Sometimes we are on top of the world. We walk around singing and feeling blessed. Other times we feel so low, we don't want to get out of bed! We don't want to talk to anyone; we feel so down in the dumps. *Hashem* knows the nature of people and He gave us this great power to renew ourselves! Every month there is a Rosh Chodesh, because every month there is a new moon! At the end of every month it looks like the moon disappears, but that never happens! It gets so small that we almost cannot see it. But *Rosh Chodesh* is the beginning of a new moon! And by the middle of the month, it is big and full, and shines down on us from the sky, this incredible message of the power of renewal.

Klal Yisroel is compared to the moon. We, as a nation, have been brought so low, only to be raised up once again as Hashem's Chosen People. This mitzyah was given to us in Egypt, when we were at the 49th gate of impurity. We were so low Hashem gave us a boost. He said, "Hachodesh Haze Lachem." The power to renew yourselves is yours! You don't have to stay in this lowly place and low state of mind. Pull yourselves out and be the great and holy people you are destined to be!

This is the trick to growing in life. You can't stand still because then you will fall. You have to be proactive in your spiritual growth. There is no such thing as stagnation in Yiddishkeit. Let us grab onto this great gift that Hashem has given to us. Let us never allow ourselves to fall too low, but rather remember that the power is in our hands to renew!